

Věc C-153/21

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

5. března 2021

Předkládající soud:

Tribunal administratif (Lucembursko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

1. března 2021

Žalobci:

A

B

C, právně zastoupený svými rodiči

Žalovaný:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg (Správní soud
prvního stupně Lucemburského velkovévodství)

2e chambre (2. senát)**ROZSUDEK****I. Předmět původního řízení**

- 1 Pan A a paní B podali žalobu na neplatnost rozhodnutí přijatého dne 8. prosince 2020 ze strany Ministre de l'Immigration et de l'Asile (ministr pro imigraci a azyl, Lucembursko, dále jen „ministr“), jímž byla za nepřípustnou prohlášena žádost jejich nezletilého dítěte C o mezinárodní ochranu a bylo jim uloženo opustit území.

II. Právní otázky

1. Mezinárodní a unijní právo

- 2 Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) stanoví v článku 24, nadepsaném „Práva dítěte“:

„[...]“

2. Při všech činnostech týkajících se dětí, ať už uskutečňovaných veřejnými orgány nebo soukromými institucemi, musí být prvořadým hlediskem nejvlastnější zájem dítěte.

[...]

- 3 Článek 23 směrnice 2011/95/EU¹ stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby mohla být zachována celistvost rodiny.

2. Členské státy zajistí, aby rodinní příslušníci osoby požívající mezinárodní ochrany, kteří sami nesplňují podmínky pro získání takové ochrany, měli nárok na výhody uvedené v článcích 24 až 35, podle vnitrostátních postupů, a pokud je to slučitelné s osobním právním postavením rodinného příslušníka.

[...]“

- 4 Článek 33 odst. 2 směrnice 2013/32/EU² stanoví:

„Členské státy mohou považovat žádost o mezinárodní ochranu za nepřijatelnou, pouze pokud:

a) mezinárodní ochranu přiznal jiný členský stát; [...].“

- 5 Článek 21 odst. 1 nařízení (EU) č. 604/2013³ (dále rovněž „nařízení Dublin III“) stanoví:

¹– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

²– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

³– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 182, s. 31).

„Pokud se členský stát, ve kterém byla podána žádost o mezinárodní ochranu, domnívá, že k posouzení žádosti je příslušný jiný členský stát, může v co nejkratší době a v každém případě do tří měsíců ode dne, kdy byla žádost podána ve smyslu čl. 20 odst. 2, požádat druhý členský stát, aby žadatele převzal.

[...]

- 6 A konečně, strany se dovolávají také článku 3 EÚLP a směrnice 2008/115/ES⁴.

2. Vnitrostátní právo

- 7 Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (zákon ze dne 18. prosince 2015 o mezinárodní ochraně a dočasné ochraně) (Mémorial A255 ze dne 28. prosince 2015) (dále jen „zákon ze dne 18. prosince 2015“) stanoví:

„Článek 5:

Nezletilý, jemuž nebyla přiznána svéprávnost, má právo předložit žádost o mezinárodní ochranu prostřednictvím svých rodičů nebo jakéhokoli jiného dospělého rodinného příslušníka nebo dospělého vykonávajícího nad ním rodičovskou odpovědnost nebo prostřednictvím opatrovníka *ad hoc*.“

„Článek 28:

[...]

2. Kromě případů, ve kterých není žádost posouzena podle odstavce 1, může ministr bez ověření, zda jsou podmínky pro udělení mezinárodní ochrany splněny, rozhodnout o nepřipustnosti v následujících případech:

- a) mezinárodní ochrana byla přiznána jiným členským státem Evropské unie;
[...].“

III. Skutkový stav a dosavadní průběh řízení

- 8 A a B, syrské státní příslušnosti, nabyli dne 16. listopadu 2018 v Řecku pro sebe a své nezletilé děti status mezinárodní ochrany. Dne 17. prosince 2019 podali za sebe a své děti žádost o mezinárodní ochranu v Lucemburském velkovévodství. Dne 27. ledna 2020 požádali o mezinárodní ochranu pro své dítě C, které se mezitím v Lucemburském velkovévodství narodilo.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. 2008, L 348, s. 98).

- 9 Dne 11. února 2020 požádaly lucemburské orgány na základě směrnice 2008/115/ES řecké orgány o zpětné převzetí A, B a jejich nezletilých dětí, čemuž dne 12. února 2020 řecké orgány vyhověly.
- 10 Rozhodnutím ze dne 13. února 2020 prohlásil ministr na základě čl. 28 odst. 2 písm. a) zákona ze dne 18. prosince 2015 žádosti o mezinárodní ochranu za nepřipustné, a to z důvodu, že žadatelé požívají v Řecku postavení uprchlíka, a uložil jim opustit území.
- 11 Dne 4. března 2020 podali žalobci žalobu na neplatnost rozhodnutí ze dne 13. února 2020.
- 12 Rozsudkem ze dne 3. srpna 2020 správní soud prvního stupně tuto žalobu zamítl s výjimkou části, která se týká dítěte C. Rozsudek je odůvodněn zejména takto:

„[...] z žádné písemnosti ve spisu ve správním řízení neplyne, že by ke dni, kdy ministr rozhodl, tj. k 13. únoru 2020, bylo dítěti [C] řeckými orgány [uděleno] postavení uprchlíka. Řecké orgány ve svém e-mailu ze dne 12. února 2020 totiž uvádějí přesně to, že na své území přebírají všechny rodinné příslušníky [...] na základě článku 6 směrnice 2008/115/ES, přičemž jejich přijetí odůvodňují tím, že rodinným příslušníkům ‚1-7‘, tj. všem rodinným příslušníkům [...] s výjimkou [dítěte C] – které je osmé na seznamu – bylo přiznáno postavení uprchlíka. Vládní delegát ostatně ve své odpovědi výslovně uvádí, že dítě [C] ještě není oficiálně osobou požívající postavení uprchlíka a že mu v případě návratu do Řecka bude toto postavení přiznáno pouze tehdy, budou-li za tímto účelem učiněny kroky ve správní rovině. Dítě [C] musí být tedy považováno nikoli za osobu požívající mezinárodní ochrany, nýbrž za žadatele o mezinárodní ochranu, jelikož stát jako strana řízení ostatně nepředložil žádný právní základ na podporu svých tvrzení, že dítěti se automaticky přizná postavení uprchlíka, jakmile takové postavení nabydou jeho rodiče. [...] sporné rozhodnutí se v rozsahu, v němž se týká [dítěte C], zrušuje [...].“

Správní soud prvního stupně zamítl další žalobní důvody, v jejichž rámci žalobci poukazovali na hmotné a zdravotní obtíže i na riziko, že budou v Řecku čelit životním podmínkám, které by mohly být připodobněny k nelidskému či ponižujícímu zacházení.

- 13 Dne 27. srpna 2020 řecké orgány potvrdily, že osm rodinných příslušníků bude přebráno na řecké území a že po příjezdu a registraci obdrží dítě C povolení k pobytu rovnocenné povolení ostatních rodinných příslušníků a bude se moci těšit stejným výhodám, jaké se přiznávají osobám požívajícím mezinárodní ochrany v Řecku.

Dopis řeckých orgánů zní takto:

„Jak již bylo zmíněno ve Vašem e-mailu, příslušné vnitrostátní orgány souhlasily s přebráním [...] rodiny syrských státních příslušníků (všech 8 členů) podle čl. 6 směrnice 2008/115/ES, a to z důvodu, že všem členům rodiny s výjimkou

nezletilého [C], narozeného v Lucembursku dne [...], bylo ze strany řeckých uprchlických orgánů uděleno postavení uprchlíka a bylo jim vydáno povolení k pobytu platné od [...] do [...].

Zejména s ohledem na [posledně jmenovaného], [C], bychom Vás chtěli informovat, že jako rodinný příslušník osoby požívající mezinárodní ochrany obdrží při příjezdu rodiny do Řecka na žádost svých rodičů a po předložení rodného listu dítěte povolení k pobytu, jehož doba platnosti bude odpovídat době platnosti povolení osoby požívající mezinárodní ochrany, a bude v souladu s vnitrostátním právním rámcem oprávněn požívat všech výhod uvedených v člancích 24 až 35 směrnice 2011/95/EU [...].“

- 14 Rozhodnutím ze dne 8. prosince 2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“) prohlásil ministr žádost o mezinárodní ochranu dítěte C za nepřijatelnou z důvodu, že bude v Řecku požívat postavení uprchlíka. Odůvodnění tohoto rozhodnutí je následující:

„[...] je třeba připomenout, že ministerským rozhodnutím ze dne 13. února 2020 byly žádosti o mezinárodní ochranu týkající se celé rodiny prohlášeny za nepřijatelné, jelikož jste osobami požívajícími mezinárodní ochrany v Řecku.

[...]

Jelikož Správní soud prvního stupně rozhodl o zrušení pouze té části ministerského rozhodnutí, která se týká Vašeho syna [C], je třeba zdůraznit, že rozhodnutí o nepřijatelnosti učiněné v rámci žádostí o mezinárodní ochranu podaných sedmi dalšími členy Vaší rodiny nabylo právní moci a je k tomuto dni vykonatelné.

Je vhodné nicméně připomenout, že dne 12. února 2020 řecké orgány lucemburským orgánům poprvé potvrdily, že při Vašem návratu do Řecka vydají Vašemu synovi povolení k pobytu.

Dne 27. srpna 2020 [...] řecké orgány [...] v záležitosti vašeho syna narozeného v Lucembursku upřesnily, že mu bude uděleno povolení k pobytu rovnocenné Vašemu a že bude v souladu s články 24 až 35 směrnice 2011/95/EU požívat všech výhod spojených s postavením uprchlíka v Řecku.

Konečně, dne 4. listopadu 2020 v rámci žádosti o převzetí na základě nařízení Dublin III určené řeckým orgánům a týkající se pouze o Vašeho syna [C] tyto orgány znovu potvrdily, že [C] bude po Vašem příjezdu do Řecka a na prostou žádost svých rodičů požívat všech práv spojených s postavením uprchlíka. Řecko kromě toho odmítlo jeho znovupřevzetí na základě nařízení Dublin III, a to vzhledem k tomu, že již požíváte postavení uprchlíka a [že přebrání] do Řecka již bylo odsouhlaseno pro celou rodinu, včetně [C].

[V důsledku toho na základě čl. 28 odst. 2 písm. a) zákona ze dne 18. prosince 2015] je nepřijatelná rovněž žádost o mezinárodní ochranu vašeho syna [C] [...].

K tomu přistupuje, že je zjevně v nejlepším zájmu dítěte, a tedy v zájmu [C], žít a vyrůstat se svými rodiči, a tedy zachovat pro něj celistvost rodiny. Přitom se na Vás právě vztahuje povinnost opustit území a odcestovat do Řecka, a je tedy jasně v zájmu [C], aby zůstal se svými rodiči a doprovázel Vás v rámci Vašeho vyhoštění do Řecka, a to tím spíše, že požívá formální a výslovné záruky ze strany řeckých orgánů, že bude požívat práv vlastních postavení osoby požívající mezinárodní ochrany.

Konečně je třeba poznamenat, že z informací, které máme k dispozici, neplyne, že byste se Vy nebo Váš syn museli obávat nelidského a ponižujícího zacházení ve smyslu článku 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, případně článku 4 Listiny základních práv Evropské unie.

[...].“

- 15 Dne 28. prosince 2020 se žalobci obrátili na správní soud prvního stupně se žalobou na neplatnost tohoto rozhodnutí.

IV. Diskuze

1. Argumenty žalobců

- 16 Žadatelé uvádějí, že jsou Syřané kurdské národnosti. V Řecku nenalezli ochranu a bezpečnost, které hledali. Jako žadatelé o mezinárodní ochranu byli konfrontováni s mimořádně skromnými podmínkami ubytování a získáním tohoto postavení pozbyli jakékoli právo na ubytování. Žili v takovém nedostatku, že museli přebírat popelnice u restaurací a hledat v nich jídlo. Jejich děti nechodily do školy. Z důvodu své příslušnosti ke kurdské národnosti byli terčem agrese. Když byla u jejich dítěte [D] diagnostikována rakovina, byli nuceni je dopravit do nemocnice vzdálené 350 kilometrů od jejich bydliště. Během léčby svého dítěte, která trvala několik měsíců, museli přespávat v parcích a u známých. Po měsících doufání, že jim bude přiděleno nové ubytování, v obavě, že budou žít na ulici, a vzhledem k tomu, že B byla těhotná, se žadatelé rozhodli odcestovat do Lucemburska. Jejich dítě [D] bylo po příjezdu do Lucemburska léčeno, poté bylo onkologicky sledováno a uzdravuje se.
- 17 V právní rovině žalobci namítají porušení čl. 28 odst. 2 písm. a) zákona ze dne 18. prosince 2015, který do vnitrostátního práva provádí čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32. Případ jejich syna C do působnosti tohoto ustanovení, které se použije pouze tehdy, byla-li dotčené osobě udělena mezinárodní ochrana, nespadá. Kromě toho neexistuje žádný důkaz o tom, že mu tato ochrana bude udělena po jeho příjezdu do Řecka, jelikož udělení povolení k pobytu bude podmíněno kroky, které budou muset provést oni sami. Mimoto i za předpokladu, že nezbytné kroky provedou, řecké orgány na sebe výslovný závazek toto postavení udělit nevzaly, ale pouze zmínily možnost získat práva vlastní postavení osoby požívající mezinárodní ochrany. Vyhoštění dítěte C do Řecka by konečně

znamenalo zbavit jakéhokoli užitečného účinku práva vyplývající z jeho postavení žadatele o mezinárodní ochranu, včetně práva na individuální posouzení jeho žádosti.

- 18 Napadené rozhodnutí dále porušuje čl. 21 odst. 1 nařízení Dublin III, poněvadž ministr měl předpokládat přemístění dítěte C na základě uvedeného nařízení, jelikož v Řecku nebude osobou požívající mezinárodní ochrany, ale bude pouze považován za žadatele o mezinárodní ochranu.
- 19 Žalobci se dovolávají porušení článku 3 EÚLP a článku 4 Listiny v tom, že Řecko je „prototypovým příkladem systémových selhání“. V tomto ohledu se dovolávají rozsudku ze dne 21. ledna 2011, M.S.S. v. Belgie a Řecko (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), v němž EÚLP rozhodl, že podmínky pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu v Řecku představují zacházení odporující článku 3 EÚLP a článku 4 Listiny. V tomto ohledu se dovolávají rovněž rozsudků Soudního dvora ze dne 19. března 2019, Ibrahim a další (C-297/17, C-318/17, C-319/17 a C-438/17, EU:C:2019:219) a Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Mimoto je napadené rozhodnutí v rozporu s ustanoveními článku 24 Listiny. V nejlepším zájmu dítěte C je, aby byla jeho žádost posuzována v Lucembursku. Ministr neodůvodnil přiměřenost svého rozhodnutí. Ve svém rozsudku ze dne 21. prosince 2001, Şen v. Nizozemsko (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), EÚLP rozhodl, že při vyvažování veřejných zájmů a nejlepšího zájmu dítěte je třeba vzít v úvahu tři faktory: věk dítěte, situaci v zemi jeho původu a stupeň jeho závislosti na rodičích. Tento přístup upřesnil ve svém rozsudku ze dne 3. října 2014, Jeunesse v. Nizozemsko (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). V nejlepším zájmu dítěte C je zůstat se svou rodinou v Lucembursku. V tomto ohledu se žalobci dovolávají zranitelnosti ostatních rodinných příslušníků, traumat, která by změna prostředí, ve kterém žijí, mohla jejich dětem způsobit, a hmotného nedostatku, kterému by byla v Řecku vystavena celá rodina. Žalobci konečně upozorňují na riziko porušení článku 4 Listiny, které by bylo vyvoláno jejich samotným vyhoštěním. V tomto ohledu se dovolávají rozsudku ze dne 16. února 2017, C. K. a další (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, bod 68), v němž Soudní dvůr rozhodl, že na utrpení, které plyne z přirozeně se vyskytující nemoci, ať už fyzické, nebo duševní, se může vztahovat článek 3 EÚLP, pokud je nebo hrozí, že bude, zesíleno zacházením, za která mohou nést odpovědnost orgány.
- 21 A konečně, je třeba obrátit se na Soudní dvůr s předběžnými otázkami, jejichž znění by mohlo být následovné:

„1. Umožňuje čl. 33 odst. 2 písm. a) [směrnice 2013/32/EU] členskému státu prohlásit žádost o mezinárodní ochranu za nepřijatelnou z důvodu, že mu jiný členský stát dal ujištění, že za podmínky, že dotčený splní nezbytné náležitosti, udělí mu povolení k pobytu i práva zaručená článkem 24 až 35 [směrnice 2011/95/EU]?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku, musí nebo může být rozhodnutí, že se na dítě (ne)použije čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU, vyloučeno na základě mezinárodního práva práv dítěte, zejména Mezinárodní úmluvy o právech dítěte a rozhodovací činnosti Výboru pro práva dítěte?“

2. Argumenty ministra

- 22 Ministr navrhuje žalobu zamítnout. Napadené rozhodnutí se zaprvé opírá o čl. 28 odst. 2 písm. a) zákona ze dne 18. prosince 2015. Toto ustanovení není nepoužitelné pouze proto, že dítě C oficiálně ještě není osobou požívající mezinárodní ochrany v Řecku, kterou mu řecké orgány jednoduše nemohly udělit, protože se dítě nachází na lucemburském území. Řecké a lucemburské orgány mimoto náležitě zohlednily nejlepší zájem dítěte. Jelikož A a B jsou osobami požívajícími mezinárodní ochrany v Řecku, jejich děti, a to i ty, které se narodily po udělení tohoto postavení, budou *de facto* požívat stejnou ochranu. Řecké orgány totiž výslovně uznaly, že C není žadatelem o mezinárodní ochranu, nýbrž je osobou požívající takové ochrany, přičemž jeho rodiče musí pouze uvést jeho správnou situaci v soulad. Z důvodu, že C je třeba považovat za osobu požívající mezinárodní ochrany, zamítly řecké orgány žádost o jeho převzetí předloženou na základě nařízení Dublin III lucemburskými orgány. Za tímto účelem ministr odkazuje na e-maily řeckých orgánů ze dne 4. listopadu 2020 a 27. srpna 2020. V posledně uvedeném e-mailu odkazují tyto orgány na práva přiznávaná osobě požívající mezinárodní ochrany a na ustanovení směrnice 2011/95, což prokazuje, že považují C za osobu požívající mezinárodní ochrany.
- 23 Zadruhé, ministr prvním rozhodnutím právem rozhodl o celé rodině, aby se zabránilo tomu, že bude porušena zásada nejlepšího zájmu dítěte. Zájmem C není setrvat na lucemburském území, nýbrž provázet svou rodinu do Řecka, kde všichni ostatní rodinní příslušníci požívají mezinárodní ochrany. Vnitrostátní judikatura potvrzuje, že osud žádosti o mezinárodní ochranu nezletilého dítěte, a to i když se narodilo v Lucembursku, následuje osud žádosti jeho rodičů.
- 24 Jde-li o žalobní důvod vycházející z porušení článku 3 EÚLP a článku 4 Listiny, ministr odkazuje na rozsudek správního soudu prvního stupně ze dne 3. srpna 2020, jímž bylo rozhodnuto, že v případě návratu do Řecka žalobcům nehrozí, že by s nimi bylo zacházeno v rozporu s těmito ustanoveními. Žádný vážný argument neumožňuje mít za to, že C by mohlo být osobně ohroženo tím, že se s ním bude takto zacházet.

V. Posouzení předkládajícího soudu

- 25 Druhá otázka, kterou žalobci navrhují, v podstatě směřuje k položení otázky, zda je rozhodnutí o nepřijatelnosti žádosti o mezinárodní ochranu v projednávaném případě v souladu s článkem 24 Listiny, který v unijním právu stvrzuje zásadu nejlepšího zájmu dítěte.

- 26 Soud připomíná svůj rozsudek ze dne 3. srpna 2020, v němž konstatoval, že ke dni přijetí ministerského rozhodnutí ze dne 13. února 2020 nic neprokazovalo, že by řeckými orgány bylo C uděleno postavení uprchlíka, ani to, že po nabytí postavení uprchlíka jeho rodiči bude toto postavení automaticky přiznáno i dítěti.
- 27 V rozsudku ze dne 4. října 2018, Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, bod 68), Soudní dvůr rozhodl toto: „*Je třeba poukázat na to, že směrnice 2011/95 takové rozšíření postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany na rodinné příslušníky osoby, které se toto postavení přiznává, nestanoví. Z článku 23 této směrnice totiž vyplývá, že směrnice pouze členským státům ukládá povinnost zajistit, aby rodinní příslušníci – ve smyslu čl. 2 písm. j) uvedené směrnice – osoby požívající takového postavení, kteří sami nesplňují podmínky pro získání téže ochrany, měli nárok na některé výhody, jejichž účelem je zachovat celistvost rodiny, například vydání povolení k pobytu a přístup k zaměstnání nebo ke vzdělání.*“
- 28 Z toho plyne, že rodinní příslušníci osoby požívající mezinárodní ochrany automaticky nenabývají stejného postavení, i když v praxi mají přístup k týmž výhodám jako držitelé této ochrany.
- 29 Řecké orgány ve svém dopise ze dne 27. srpna 2020 připouštějí, že C není osobou požívající v jejich zemi mezinárodní ochrany, a uvádějí, že bude moci mít povolení k pobytu a požívat výhod uvedených v článcích 24 až 35 směrnice 2011/95 za podmínky, že o to jeho rodiče požádají a předloží rodný list svého dítěte.
- 30 Nic mimoto nenaznačuje, že by řecké právo automatické udělení postavení uprchlíka nezletilým dětem osob požívajících mezinárodní ochrany předpokládalo. Řecké orgány pouze upřesňují, že C bude moci požívat stejných výhod, jaké jsou přiznány jeho rodičům, aniž by výslovně uváděly, že mu bude přiznáno postavení uprchlíka.
- 31 Při doslovném uplatnění čl. 28 odst. 2 písm. a) zákona ze dne 18. prosince 2015 by tak ministr nemohl napadené rozhodnutí přijmout. Řecké orgány totiž C postavení uprchlíka nepřiznaly a podle jejich dopisu ze dne 27. srpna 2020 nepředpokládají, že mu takové postavení po jeho příjezdu na řecké území přiznají. Odkazují totiž výlučně na výhody, které se přiznávají osobám požívajícím mezinárodní ochrany.
- 32 Ve věci Spolková republika Německo (C-720/20) zní čtvrtá předběžná otázka, kterou se Soudní dvůr zabývá, takto: „*[...] může být vůči nezletilému dítěti, které podalo žádost o mezinárodní ochranu v členském státě, přijato rozhodnutí o nepřipustnosti na základě analogického použití čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU také tehdy, jestliže mezinárodní ochranu v jiném členském státě nepoživá samotné dítě, ale jeho rodiče?*“

- 33 Na rozdíl od německých orgánů, které v uvedené věci rozhodovaly na základě nařízení Dublin III, přijaly lucemburské orgány v nyní projednávané věci rozhodnutí na základě čl. 28 odst. 2 písm. a) zákona ze dne 18. prosince 2015, který do vnitrostátního práva provádí čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32.
- 34 Řecké orgány ujišťují, že C bude po příjezdu do Řecka požívat stejných výhod, jaké jsou přiznány jeho rodinným příslušníkům, z nichž všichni mají v této zemi postavení uprchlíka. Jelikož ministr odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že dítě C bude požívat výhod spojených s tímto postavením, je třeba vyložit slova „*mezinárodní ochranu přiznal*“ uvedená v článku 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32 ve spojení s článkem 23 směrnice 2011/95 o zachování celistvosti rodiny a dále s článkem 24 Listiny.

VI. Odůvodnění předložení předběžné otázky

- 35 Vnitrostátní soud je povinen zajistit plnou účinnost pravidel unijního práva tím, že v případě potřeby vyloučí jakékoli ustanovení vnitrostátního práva⁵.
- 36 V nyní projednávané věci rozhoduje správní soud prvního stupně jako soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky. Soud musí vyložit slova „*mezinárodní ochranu přiznal*“ uvedená v článku 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32. Jelikož ostatní žalobní důvody jsou relevantní pouze za předpokladu, že ministr mohl napadené rozhodnutí odůvodnit čl. 28 odst. 2 písm. a) zákona ze dne 18. prosince 2015, který do vnitrostátního práva provádí čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32, je tento výklad pro soud nezbytný k vynesení jeho rozsudku.

VII. Předběžná otázka

- 37 Správní soud prvního stupně předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o následující předběžné otázce:

Lze čl. 33 odstavec 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany ve spojení s článkem 23 směrnice 2011/95/EU o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany a s článkem 24 Listiny základních práv Evropské unie vykládat tak, že umožňuje prohlásit za nepřijatelnou žádost o mezinárodní ochranu podanou rodiči jménem a na účet svého nezletilého dítěte v jiném členském státě (v projednávaném případě v Lucembursku), než ve kterém byla dříve udělena mezinárodní ochrana pouze rodičům a sourozencům dítěte (v projednávaném případě v Řecku), a to z důvodu, že orgány země, která těmto osobám před jejich odjezdem a narozením dítěte poskytly mezinárodní ochranu,

⁵– Rozsudek ze dne 9. března 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).

zaručí, že po příjezdu dítěte a návratu ostatních rodinných příslušníků bude toto dítě moci získat povolení k pobytu a požívat týchž výhod, jaké jsou přiznávány osobám požívajícím mezinárodní ochrany, aniž by přitom tyto orgány prohlásily, že dítěti osobně bude udělen status mezinárodní ochrany?

PRACOVNÍ DOKUMENT